

[Indenrigsministeren]

for at gennemføre denne besparelse på ca. 80 mill. kr.

Der er gjort nogle bemærkninger om de foreløbige beregninger, som er gengivet ganske kort, med hensyn til tandsundhed og økonomi under de to forskellige ordninger. Der er gjort kritiske bemærkninger om dem. Det rigtigste er nok, at jeg venter med at kommentere bemærkningerne, indtil det fulde materiale foreligger, ikke mindst af den årsag, at noget af det første, udvalget kan regne med at få, er en fuldstændig statistisk redegørelse for 1978-79 byggende på indberetningerne fra kommunerne om tandsundhed og en række andre ting. Jeg synes, det må være rart at diskutere på det mest aktuelle grundlag, der overhovedet kan skaffes.

Derfor har jeg i dag for så vidt kun endnu én bemærkning, og den er meget lille. Man siger, at der mangler så væsentlige udgifter i klinik kommunerne som de udbetalte pensioner. De udbetalte pensioner må, så vidt jeg kan se, være en forholdsvis beskedne udgift, for langt de fleste af de pensionsudgifter, man har i forbindelse med børnetandplejen, er, så vidt jeg erindrer, udgifter, der går til pensionsforsikringer. Det vil sige, at kommunerne har en løbende udgift til dem, og disse løbende pensionsforsikringsudgifter er jo medregnet i udgifterne her. Det er altså ikke sådan, at enhver form for pensionsudgift ikke er med i klinik kommunernes udgifter.

I øvrigt vil det efter min bedste overbevisning vise sig, at selv om de lægges til, inklusive anlægsudgifterne, er der den fordel på det økonomiske område for klinik kommunernes vedkommende, som tallene her temmelig klart antyder at der er. Men her kan man jo igen diskutere, fordi effektiviteten fra kommune til kommune kan være forskellig. Strukturen er forskellig, den effektivitet, hvormed man har gennemført en dispensationsordning, er forskellig fra kommune til kommune. Det er nok derfor, det er rigtigst, hvis man vil foretage disse sammenligninger – og det er selvfølgelig nødvendigt, at man gør det – at det da er gennemsnitsberegninger og ikke beregninger på konkrete kommuner.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om de ting, som blev nævnt af fremskridts-partiets ordfører. At der er tale om ressource-spild, og at det er dyrere, er påstande, som

der ikke er dækning for i realiteternes verden.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Indenrigsministeren sagde i sit svar, at afgørende for, om dispensationsordningen skulle fortsætte, var, om den fortsatte opfølgning af spørgsmålet, som sundhedsstyrelsen ville lade foretage, viste, at det var rimeligt at lade den gøre det. Her har vi igen et eksempel på, hvor nøje vi ser problemet fra én sektors synsvinkel, og jeg vil godt henlede ministerens opmærksomhed på, hvad hans kollega miljøministeren sagde forleden i debatten om landsbyerne. Jeg citerer fra sp. 4251 i Folketingstidende:

»Regeringen har i tidligere landsplanredegørelser peget på nødvendigheden af, at der gøres en indsats på dette område.«

Dette område er spørgsmålet om rimelige levevilkår på landet. Jeg citerer videre:

»Man kunne f. eks. tænke sig, at lokalbutikker i de helt små samfund kombineres med andre former for service. Det kan dreje sig om samkøring af privat og offentlig service, således at købmandsbutikken eller brugsen kombineres med håndkøbsudsalg, bank- og postekspedition og visse kommunale funktioner. Det er meget vanskeligt at administrere, men det var en tanke, man kunne arbejde med.«

Man kunne også på dette område se den samlede offentlige og private service på tandlægeområdet som en helhed og dermed leve op til den intention, som miljøministeren gav udtryk for forleden.

Egon Jensen (S):

Nu er det jo ikke det nære samfund, vi skal debattere. Jeg kunne have meget lyst til at sige noget om det, men det er jo tandplejen, det drejer sig om.

Jeg er helt overbevist om, at den redegørelse, som vi formentlig får ret snart i udvalget, vil fortælle et og andet om, hvad forskellen er på offentligt og privat praktiserende tandlægers virksomhed, når det drejer sig om børnetandpleje.

Men lad mig sige til hr. Henrik Toft, at jeg siger ikke, at alt sort er sort og alt hvidt er hvidt. Der er også dispensationskommuner, som virkelig har en god tandpleje, men